

РЕШЕНИЕ

№ 10929

гр. София, 28.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **806** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е жалба на „ТРАНСПОРТЕР“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя Е. Л. Л., чрез адвокат П. Б. срещу Решение № 5467 от 19.12.2024 г., постановено по административнонаказателно дело (НАХД) № 5914/2024 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 130-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), с който на „ТРАНСПОРТЕР“ ЕООД, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във връзка с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

В сезиращата съда жалба от касатора са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, постановен в противоречие на материалния и процесуалния закон. Изразява се становище, че към датата на твърдяното нарушение липсва изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на електронен фиш (ЕФ) за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. На второ място касатора твърди, че в електронния фиш не са посочени всички елементи от състава на

нарушението и обстоятелствата по извършването му, като не е посочено ясно и конкретно мястото на извършване на нарушението, какво е било конкретно изминатото разстояние, както и не са посочени тол-сегментите, в които процесното пътно превозно средство (ППС) е навлязло, без да е заплатена дължимата пътна такса. На следващо място в жалбата е посочено, че е нарушен принципа на пропорционалност, при сравнение на размера на незаплатената пътна такса с абсолютно определения размер на имуществената санкция, който е предвиден за налагане спрямо нарушителите несъразмерността между двете стойности - предвидената санкция превишава многократно размера на дължимата „тол такса“. Касаторът моли съда да отмени Решение № 5467 от 19.12.2024 г., постановено по административнонаказателно дело № 5914/2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 130-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш № [ЕГН].

В съдебно заседание - касаторът „ТРАНСПОРТЕР“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], се представлява от адв. П. Б., с представено пълномощно. Поддържа касационната жалба по съображения изложени в нея, моли да бъде отменено решението на Софийски районен съд. Претендира присъждане на направените разноски в производството по приложен списък.

Ответника – Агенция „Пътна инфраструктура“ при Министерството на регионалното развитие и благоустройството, редовно призован, не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, а решението на Софийски районен съд е правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, 14-дневен срок от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

С обжалвания съдебен акт, съдът е потвърдил Електронен фиш № [ЕГН] от 17.08.2023 г., издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП), с който на дружеството касатор „ТРАНСПОРТЕР“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Е. Л. Л. е било наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2500 лева за извършено

нарушение по чл. 102, ал.2 от Закона за движение по пътищата.

За да постанови оспореното решение, Софийски районен съд е приел за установено от фактическа страна, че на 17.08.2023 г. в 12:06 часа, пътно превозно средство (ППС) - специален автомобил марка „МАН“ с регистрационен номер С., с технически допустима максимална маса 18 000, брой оси 2, екологична категория Евро 0, без ремарке, се е движел в Столична община, по път А-6, пътен участък 60+705 с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платена пътна мрежа, като за ППС не е била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. Нарушението е установено с техническо устройство № 10191, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП.

Предвид обстоятелството, че дружеството „Транспортер“ ЕООД е собственик и ползвател на заснетото ППС, на юридическото лице бил издаден ЕФ № [ЕГН], с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП.

За да потвърди оспорения ЕФ, въззивната инстанция е обусловила извода, че електронният фиш е издаден от компетентен орган, съгласно изискванията на Законът за движение по пътищата, в редакцията му приложима към датата на издаване на оспорения електронен фиш, който допуска за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, установени и заснети от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, да бъде издаден електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на имуществена санкция в размер, определен съгласно чл. 187а, ал. 2 от ЗДвП като с издадения електронен фиш е ангажирана административно наказателната отговорност на жалбоподател по реда на чл. 189ж от ЗДвП за нарушение чл. 102, ал. 2 във вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, извършено в качеството му на вписан ползвател на ППС, като му е наложена предвидената по чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. с ал. 3 от ЗДвП „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева.

Решението е валидно и допустимо, но постановено при неправилно приложение на материалния закон.

Разпоредбата на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП предвижда, че собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, според категорията на пътното превозно средство, а разпоредбата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП гласи, че собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, (за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона), за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно деклариранни данни, посочени в чл. 10б, ал.1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 2 500 лева.

В разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП е предвидена възможност за издаване на

ЕФ само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, каквото е настоящото. Също така липсва и друга законова норма, която изрично да предвижда тази възможност. Съответно за касационната инстанция нарушението е следвало да бъде санкционирано по общия ред, като бъде съставен АУАН, а в следствие да бъде издадено НП. Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за издаване на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, изключва възможността за издаването им за този вид административни нарушения. Тъй като се касае за наказателно административна дейност не е възможно, чрез разширително тълкуване на нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП да се приеме, че тя се отнася и до нарушенията по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Като е издал процесния ЕФ, административно наказващият орган (АНО) е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което е самостоятелно основание за отмяна на издадения санкционен акт. С оглед на това СРС неправилно е приел, че е следвало да бъде ангажирана административно наказателната отговорност на дружеството по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж от ЗДвП.

На второ място въззивната инстанция въпреки, че е обусловила извод за недопуснато съществено процесуално нарушение е трябвало да изясни дължима ли е пътна такса за конкретния сегмент - път А-6 км 60+705, с посока нарастващ километър, съгласно Приложение към т. 1 на Решение № 680 от 21 септември 2022 г. за приемане на списък на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние – тол такса. Видно от същото, на път А-6, няма км 60+705, което обстоятелство обуславя недоказаност на нарушението и отмяната на ЕФ, поради противоречието му с приложимите материалноправни норми.

На следващо място, настоящата касационната инстанция съобразява и задължителните за националните юрисдикции тълкувателни разяснения по правилното приложение на правото на ЕС като намира, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение, като съобразява в тази връзка Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. на СЕС, съгласно, което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност, чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

С оглед на горното касационната инстанция споделя мнението, че решението по дело С-61/23 г. на СЕС не обуславя автоматично отмяна на ЕФ, а е дължима преценка за характера и тежестта на конкретното нарушение през призмата на фиксираната санкция в размер на 2500 лева. За да бъде възможна същата, нарушението следва да е описано в необходимата конкретика - да е посочен дължимият, но незаплатен размер

на пътната такса или поне тол сегмента, за който тя се дължи, неговата начална и крайна точка или дължина, другите характеристики на пътя, заложи като критерии за определяне на дължимата пътна такса в чл.10, ал. 1, т. 2 от ЗП, както и всички други смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. В случая тези обстоятелства липсват в електронния фиш и приобщените от Софийски районен съд на основание чл. 283 от НПК, писмени доказателства съдържащи се в административнонаказателната преписка.

При липса на обстоятелства, които позволяват да се направи извод, че санкцията в размер на 2500 лева е пропорционална на характера и тежестта на нарушението, ЕФ подлежи на отмяна и на това основание.

С оглед изложеното решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно и следва да бъде отменено, като бъде отменен и издаденият електронен фиш.

При този изход на спора на касатора се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 143, ал. 1 от АПК за две съдебни инстанции, съобразно представените договори за правна защита и съдействие и доказателства за тяхното заплащане в общ размер на 1 100 (хиляда и сто) лева, от които 550 (петстотин и петдесет) лева, адвокатско възнаграждение за всяка от двете съдебни инстанции.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 5467 от 19.12.2024 г., постановено по НАХД № 5914/2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 110 състав.

ОТМЕНЯ Електронен фиш № [ЕГН] от 17.08.2023 г. за налагане на административно наказание „имуществена санкция“ на „ТРАНСПОРТЕР“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Е. Л. Л., в размер на 2 500.00 (две хиляди и петстотин) лева, на основание чл.187а, ал. 2, т. 3, във вр. чл.179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата, за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „ТРАНСПОРТЕР“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], сумата от 1 100 (хиляда и сто)лева, представляваща разноски в производството по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: